

nationale arbeidsraad

ADVIES Nr. 1.350

Onderwerp : Onderwerping aan de sociale zekerheid :

- afschaffing van de hoofdelijke bijdragen voor de kinderbijslagregeling - aanpassing van de bepalingen inzake de onderwerping aan de sociale zekerheid
 - personen die als animator, leider of monitor tewerkgesteld worden door erkende organisaties die tot taak hebben socio-culturele vorming en/of sportinitiatie te verstrekken : regel van de 25 dagen
-

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, heeft bij brief van 6 april 2001 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot afschaffing van de verwijzing in artikel 17, 4° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 naar het maximumaantal van 25 dagen per jaar tijdens welke de hierboven onder het eerste streepje genoemde personen tewerkgesteld mogen worden zonder dat ze aan de sociale zekerheid onderworpen zijn.

De reden hiervoor is dat deze voorwaarde van 25 dagen reeds aan het begin van artikel 17 vermeld is.

Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit beoogt eveneens de aanpassing van artikel 11, § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 om gevolg te geven aan de afschaffing van de hoofdelijke bijdragen voor de kinderbijslagregeling voor de personen die op of na 1 januari 1999 in statutair verband in dienst genomen zijn door instellingen van openbaar nut en autonome overheidsbedrijven.

De bespreking van het dossier werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid.

Op verslag van deze commissie heeft de Raad op 15 mei 2001 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, heeft bij brief van 6 april 2001 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat tot doel heeft in het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders :

- eensdeels artikel 11, § 2 aan te passen om gevolg te geven aan de afschaffing van de hoofdelijke bijdragen voor de kinderbijslagregeling voor de personen die op of na 1 januari 1999 in statutair verband in dienst genomen zijn door instellingen van openbaar nut en autonome overheidsbedrijven;
- anderdeels in artikel 17, 4° de verwijzing te schrappen naar het maximumaantal van 25 dagen per jaar tijdens welke de erin vermelde personen tewerkgesteld mogen worden zonder dat ze aan de sociale zekerheid onderworpen zijn, namelijk de personen tewerkgesteld als animator, leider of monitor door erkende organisaties die tot taak hebben socio-culturele vorming en/of sportinitiatie te verstrekken.

De reden hiervoor is dat deze voorwaarde van 25 dagen reeds aan het begin van artikel 17 vermeld is.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft zich gebogen over de twee delen van het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

A. EERSTE DEEL : Aanpassing van artikel 11, § 2, tweede alinea van het koninklijk besluit van 28 november 1969

De Raad merkt op dat het eerste deel van het ontwerp van koninklijk besluit betrekking heeft op een aanpassing van artikel 11, § 2, tweede alinea van het genoemde koninklijk besluit van 28 november 1969, om gevolg te geven aan de afschaffing van het systeem van de hoofdelijke bijdragen.

Alvorens hierover een standpunt in te nemen wenst hij de retroacta van het dossier te schetsen.

1. Vroegere werkzaamheden van de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zich in advies nr. 1.250 van 23 november 1998 heeft uitgesproken over een eerste aanpassing van het koninklijk besluit van 28 november 1969, wat betreft de artikelen 7, § 3 en 11, § 2, 3de alinea, naar aanleiding van de afschaffing van het systeem van de hoofdelijke bijdragen door de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Het ging toen om twee categorieën van instellingen, namelijk de vrije universiteiten en de NMBS.

De Raad merkt op dat hij met het voorstel heeft ingestemd. Hij heeft toen echter wel gewezen op het bestaan van de mogelijkheid voor de RTBF en de VRT om een beroep te doen op mechanismen waarbij de gezinsbijslagen rechtstreeks aan hun personeelsleden worden betaald; hij heeft dienaangaande het probleem opgeworpen van het bestaan van deze regelingen, naast de beginselen die aan de genoemde wet van 10 juni 1998 ten grondslag hebben gelegen.

Aan het eind van het advies heeft de Raad er ten slotte in de lijn van de adviezen van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers op aangedrongen dat het systeem van de hoofdelijke bijdragen binnen een redelijke termijn zou worden afgeschaft en dat de regering in die tijd met de betrokken instellingen zou onderhandelen over de middelen die nodig zijn om op termijn de sociale bijdragen tegen het gewone tarief te betalen.

2. Beschouwingen van de Raad met betrekking tot de huidige adviesaanvraag

a) wat de inhoud van het voorstel betreft

1) De Raad constateert dat de artikelen 7, § 3 en 11, § 2, derde alinea van het koninklijk besluit van 28 november 1969 naar aanleiding van advies nr. 1.250 werden gewijzigd door een koninklijk besluit van 23 december 1998, zodat vandaag aan de regeling voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector geneeskundige verzorging en aan de regeling voor kinderbijslag voor werknemers zijn onderworpen :

- het op of na 1 januari 1999 in dienst genomen personeel, tewerkgesteld door private personen die een instelling voor universitair onderwijs inrichten alsmede het academisch personeel dat zij tewerkstellen;
- het op of na 1 januari 1999 in dienst genomen personeel dat zich met de NMBS in een statutair verband bevindt en op de tussenkomst van haar sociale werken aanspraak kan maken.

2) De Raad merkt op dat het ontwerp van koninklijk besluit een tekst voorstelt ter vervanging van artikel 11, § 2, tweede alinea van het koninklijk besluit van 28 november 1969, zodat :

- eensdeels, krachtens de huidige eerste alinea van deze bepaling, de werknemers die in dienst zijn van en zich in een statutair verband bevinden met instellingen van openbaar nut en autonome overheidsbedrijven, onderworpen zijn aan :

* de regeling inzake verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit;

- * de regeling voor kinderbijslag voor werknemers;
- * de regeling voor rust- en overlevingspensioenen voor werknemers;
- * de regeling inzake werkloosheidsverzekering.

De kinderbijslagregeling voor werknemers valt nochtans buiten deze toepassing ten aanzien van deze personen, instellingen en bedrijven indien, krachtens hun statuten of bijzondere bepalingen, deze laatsten verplicht zijn de kinderbijslag rechtstreeks aan hun personeelsleden uit te betalen of verplicht zijn zich bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten aan te sluiten.

- anderdeels, krachtens de voorgestelde tekst van het eerste gedeelte van de tweede alinea, de onderwerping van de in de eerste alinea bedoelde personen die op of na 1 januari 1999 in dienst genomen zijn, beperkt wordt tot de regeling inzake verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging, alsmede tot de regeling voor kinderbijslag voor werknemers, wat de personen betreft die aanspraak kunnen maken :
 - * hetzij op het rustpensioen bedoeld in de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere instellingen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden;
 - * hetzij op een rustpensioen van een pensioenregeling vastgesteld door of krachtens een wet of een reglement anders dan de pensioenregeling voor werknemers.

De Raad merkt op dat, volgens het tweede gedeelte van de voorgestelde alinea, de kinderbijslagregeling nochtans buiten deze toepassing valt voor deze personen, instellingen en bedrijven indien, krachtens hun statuten of bijzondere bepalingen, deze laatsten verplicht zijn de kinderbijslag rechtstreeks aan hun personeelsleden uit te betalen of verplicht zijn zich bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten aan te sluiten.

Hij wijst er ten slotte op dat in het derde gedeelte van de voorgestelde alinea is bepaald dat deze alinea niet van toepassing is op de personen in dienst van de NMBS die zich in een statutair verband bevinden.

De Raad constateert dat de voorgestelde tekst van artikel 11, § 2, tweede alinea terugwerkt tot 1 januari 1999.

b) wat de draagwijdte van het voorstel betreft

De Raad kan instemmen met het eerste gedeelte van de alinea zoals in het ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgesteld. Hij kan daarentegen niet akkoord gaan met het tweede gedeelte omdat het de mogelijkheid laat bestaan om de gezinsbijslagen rechtstreeks aan het personeel te betalen en op die manier te ontsnappen aan de betaling van de sociale bijdragen tegen het gewone tarief.

Hij vindt immers dat dit noodzakelijkerwijs indruist tegen het door de voornoemde wet van 10 juni 1998 gehuldigde principe van de afschaffing van dergelijke systemen, waarmee hij in advies nr. 1.250 zijn instemming heeft betuigd.

Hij drukt dan ook de wens uit dat het tweede gedeelte van het artikel opnieuw wordt onderzocht, zodat rekening wordt gehouden met de bekommelingen die hij in advies nr. 1.250 heeft geformuleerd, namelijk :

- het nog steeds hangende vraagstuk van het mogelijk bestaan van mechanismen waarbij de gezinsbijslagen rechtstreeks aan de personeelsleden worden betaald door instellingen zoals de RTBF en de VRT;
- de afschaffing van ieder systeem van hoofdelijke bijdragen binnen een redelijke termijn waardoor de regering met de betrokken instellingen kan onderhandelen over de middelen die nodig zijn om op termijn de bijdragen tegen het gewone tarief te betalen.

De Raad acht een dergelijk onderzoek aangewezen, zeker wanneer de regering het gevolg dat logischerwijze uit de genoemde wet van 10 juni 1998 voortvloeit, wil doortrekken.

De Raad dringt er ten slotte op aan dat alle administratieve consequenties worden getrokken uit het feit dat het koninklijk besluit voorziet in een terugwerking tot 1 januari 1999.

B. TWEEDE DEEL : Aanpassing van artikel 17, 4° van het koninklijk besluit van 28 november 1969

De Raad wijst erop dat het tweede deel van het ontwerp van koninklijk besluit voornamelijk een formele aanpassing beoogt van artikel 17, 4° van het koninklijk besluit van 28 november 1969. Het gaat erom de verwijzing naar de 25 dagen, die reeds aan het begin van artikel 17 is vermeld, te schrappen om een nodeloze herhaling te vermijden.

Tegen deze achtergrond gaat hij, wat het principe betreft, akkoord met wat in het tweede deel van het ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgesteld, maar wenst hij de tekst toch te amenderen om ervoor te zorgen dat de bepaling in wezen en wat de gevolgen ervan betreft, als zodanig blijft bestaan.

Daartoe dringt hij erop aan dat in de tekst de woorden "buiten de normale werk- of schooluren" worden vervangen door de woorden "buiten hun werk- of schooluren".
